

Proceduri pentru executarea unei hotărâri - Cipru

CUPRINS

- 1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?
- 2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?
- 3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?
 - 3.1 Procedura
 - 3.2 Condițiile principale
- 4 Obiectul și natura măsurilor executorii
 - 4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?
 - 4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?
 - 4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?
- 5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?
- 6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

Prin executare se înțelege realizarea cu forța a conținutului unei hotărâri judecătorești sau a unui ordin, cu sprijinul instanței judecătorești și, în anumite cazuri, cu ajutor suplimentar din partea unor organisme/servicii competente (de exemplu, registrul de cadastru). Partea la proces care a obținut o hotărâre judecătorească sau un ordin în favoarea sa poate să adopte măsuri de executare prin intermediul unei instanțe.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Serviciul judiciar (executorii judecătorești) și registrul de cadastru. În cazul executării unui ordin pentru recuperarea unor tranșe întârziate ale pensiei de întreținere, autoritatea de executare competentă este poliția.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

O hotărâre judecătorească sau un ordin devin executorii prin emiterea lor. Termenul prevăzut pentru introducerea unei căi de atac în justiție nu suspendă automat executarea, fiind necesară depunerea unei cereri specifice în acest scop de către solicitant.

3.1 Procedura

Titlurile extrajudiciare (de exemplu, decizia de arbitraj) nu sunt automat executorii, dar pot să devină astfel în urma unei proceduri judiciare care conduce la această declarație. Instanța competentă pentru emiterea ordinului prin care un titlu extrajudiciar sau o hotărâre a unei instanțe străine este declarată executorie este instanța districtuală de la domiciliul persoanei împotriva căreia se solicită executarea sau instanța de dreptul familiei în cazul unui ordin privind obligațiile de întreținere. Executarea unei hotărâri judecătorești este pusă în aplicare, de regulă, de către avocatul care s-a ocupat de cauză în fața instanței, care acționează în conformitate cu oricare dintre modalitățile prevăzute mai jos la punctul 3.1.

În cazul înregistrării și al executării unei hotărâri străine în temeiul unei convenții multilaterale sau bilaterale, procedura este inițiată de Ministerul Justiției și Ordinii Publice, în calitate de autoritate centrală, prin intermediul Serviciului juridic. În alte cazuri, procedura poate fi inițiată, de asemenea, de avocați privați.

Costurile procedurii nu pot fi stabilite în avans, ci sunt calculate de către grefierul instanței pe baza reglementărilor relevante referitoare la drepturi și sunt plătite de partea care a pierdut.

Executarea este pusă în aplicare, în principal, de executorii judecătorești, de funcționari și de membrii titulari ai personalului din justiție. Pentru a accelera procedurile de executare, notificarea actelor în toate cauzele civile a fost încredințată, începând cu 1996, unor societăți de executori privați, permițând astfel executorilor judecătorești să se concentreze asupra executării hotărârilor.

3.2 Condițiile principale

Atunci când este vorba despre executarea unei hotărâri între părți în Cipru, condițiile variază în funcție de caz. O hotărâre judecătorească este obligatorie, la fel ca notificarea hotărârii care creează obligația și refuzul/omisiunea de către pârât de a plăti suma indicată în hotărâre.

Condițiile referitoare la emiterea unui ordin de executare a unei hotărâri pronunțate într-o țară terță sunt prevăzute, în general, în convenția relevantă. O condiție prevăzută, de regulă, în acest caz este ca pârâtul să fi fost informat în mod corespunzător cu privire la procedura inițiată împotriva sa în țara străină.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Conturile bancare, titlurile de capital, vehiculele de transport înmatriculate, bunurile imobile și alte bunuri pot face obiectul unei executări. Sunt insesizabile obiectele foarte personale care sunt absolut indispensabile pentru supraviețuire sau pentru exercitarea profesiei persoanei împotriva căreia se solicită executarea.

Măsurile de executare sunt următoarele:

- ordin de punere sub sechestru și de vânzare de bunuri mobile
- ordinul de restituire de bunuri mobile (în cazul în care bunul mobil făcea obiectul acțiunii în justiție, de exemplu, în cazul unei acțiuni pentru încălcarea unui contract de închiriere-vânzare, obiectul închirierii-vânzării)
- ordin de punere sub sechestru a unui terț
- ordin de plată prin rate lunare a datoriei indicate în decizie
- ordin de prelevare din salariul lunar al debitorului indicat în decizie (notificat angajatorului pentru executare)
- ordin de restituire a posesiei unui bun imobil
- ordin de vânzare a unui bun imobil
- ordin de punere sub sechestru a unui bun imobil (eliberat la cererea debitorului indicat în decizie, în momentul în care instanța este convinsă de faptul că veniturile obținute din bunul imobil pot, într-o perioadă de până la trei ani, să acopere datoria, dobânzile și toate costurile menționate în hotărâre)
- sarcina creată asupra bunului imobil prin înscrierea asupra acestuia a hotărârii judecătorești
- procedura de insolvență
- procedura de dizolvare a unei societăți

În cazul unui ordin privind pensiile de întreținere, executarea include, de asemenea, posibilitatea de a solicita emiterea unui ordin de reținere împotriva debitorului pensiei de întreținere.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Debitorul, precum și orice terț are obligația de a respecta decizia prin care se dispune măsura de executare. Dacă debitorul refuză sau omite să respecte ordinul de instituire a măsurilor de executare, împotriva sa poate fi introdusă o procedură care poate conduce la reținerea sa pentru nerespectarea unui ordin judecătoresc.

Banca notificată cu privire la un ordin de punere sub sechestru a unui terț este obligată să blocheze contul relevant, cu excepția cazului în care are motive să conteste ordinul. În acest caz, banca trebuie să compară în fața instanței care a emis ordinul și să demonstreze de ce acesta nu poate fi aplicat.

Un ordin care nu a fost contestat devine absolut și dobândește autoritate de lucru judecat.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Măsurile de executare sunt valabile timp de șase (6) luni de la adoptarea lor. Hotărârea judecătorească pe baza căreia au fost adoptate măsurile de executare este valabilă timp de șase (6) ani de la data la care a fost pronunțată. În caz de neexecutare în acest termen, instanța poate reînnoi hotărârea, în conformitate cu norma 40D.8 din normele de procedură civilă.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

După caz, poate fi introdusă o cale de atac, de exemplu pentru a solicita suspendarea executării, anularea înscrierii etc.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

În scopul protejării debitorului, sunt insesizabile efectele personale care sunt absolut necesare pentru supraviețuirea acestuia sau pentru exercitarea activității sale profesionale.

De asemenea, în cazul în care debitorul este o autoritate publică sau un serviciu public, sunt insesizabile obiectele și echipamentele esențiale și critice pentru comunitate, inclusiv echipamente care aparțin forțelor armate și forțelor de securitate, obiectele cu valoare artistică, arheologică, culturală, religioasă și istorică și rezervele valutare.

În plus, executarea unui ordin de punere sub sechestru și de vânzare a unui bun mobil se efectuează între răsăritul și apusul soarelui.

Bunurile care au făcut obiectul unei puneri sub sechestru (altele decât bani sau titluri de valoare) pot fi vândute numai după expirarea unei perioade de cel puțin trei zile începând din ziua următoare punerii sub sechestru, cu excepția cazului în care acestea sunt expuse la uzură sau dacă proprietarul solicită acest lucru în scris; până în momentul în care se încheie vânzarea, bunurile trebuie să fie plasate într-un loc adecvat sau să rămână sub supravegherea unei persoane competente.

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Ultima actualizare: 13/05/2019